

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Дѣла-та не имать потребѣжъ отъ доказательства, рѣче нѣкой старо-
временный мѣдрецъ, за что-то тѣмъ са выждѣтъ. Какъ медицина-та е
една наука най-чужда и най-полезна за живота и сѣществованіе-то на
человѣка, никой върхъ това не са сѣмнѣва, понеже и та по нежъ си
е превъзходно вѣнзвѣстна. Нека са потрѣди нѣкой колко-то може, и
нека изсѣдова колко-то желае, никое дръго художество, или наукъ отъ
медицини-тъ по-потрѣбнѣжъ и по-полезнѣжъ за челоуѣческій-тъ животъ,
не ще да майде; за това и вѣнчки-ти велики умове на свѣта божѣ-
ственнѣжъ наукъ ижъ называбатъ, и вѣнчтннѣжъ е божѣственна! Понеже
полаѣ Бога никой дръвъ не е толкова нѣженъ за челоуѣческій-тъ жи-
вотъ, колко-то предокръи-тъ и благороднѣжъ мѣднкъ, намѣреніе то
на кого-то справедливо не е дръго, развѣ да подава здравіе-то вѣнж-
нѣмъ своемъ, кое-то е най-драгоцѣнно-то и най-сладостно нѣчто на свѣ-
та. Това нѣто като размышляваахъ и божѣстваный-тъ Гомеръ казаахъ:

« *Ἰατρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλὸν ἀντάξιός ἄλλων,*

» *Ἵδὸς τ' ἐκτάμνωρ, ἐπὶ τ' ἥλια φάρμακα πόσει. »*

То нѣтъ: „ Единъ мѣднкъ е по-достоннѣжъ отъ вѣнчки-ты дръвъ, за-
что-то като искорѣнава нѣдове-ты, прилага гы при кроткы-ты лѣ-
карства. „

Царѣ на свѣта, Свѣщеннѣцы, Герои и Философи мнозина това вра-
чебно искѣство вѣсма доврѣ познавали, и въ него много са занима-
вали, и това не за дръвъ цѣль, освѣнъ да са появѣтъ полезни на
челоуѣчество-то.

Богъ, кой-то е премъдрый и свѣршанный мѣднкъ на свѣта, кой-
то дѣйствѣва въ вѣнчко и чрезъ кого-то вѣнчки-ти нѣчто право вы-
ватъ, и доврѣ са управлаватъ, остава нагъ временно да са наказва-
ми отъ болѣсты-ты, за да са покаемъ въ грѣхове-ты си, подаръ
намъ обаче и вѣнчислении срѣдства за изкавлѣніе отъ токовы-ты на-
шы несчастіа. Несчастни сѣмъ онѣи, кои-то не тражѣтъ здравіе-то си,
кое-то е най-драгоцѣнно-то и най-сладостно нѣчто на свѣта, по не-
счастни сѣмъ онѣи нѣмъ, кои-то като го имать, не знажѣтъ да го
сѣжъ аныжътъ.